

Иван и Атанас Петкови били братя-близнаци, с чисто съдебно минало и без административни нарушения. И двамата живеели в гр.Х. През 2006г. Иван Петков спешно се нуждаел от парични средства. Разбрал, че Дончо Донеv, който имал заложна къща, дава назаем пари срещу обезпечение със залог или ипотека. Тъй като Иван нямал никакви ценни вещи, които да заложи, нито бил собственик на недвижим имот, същият решил да се представи за брат си и да получи заем, обезпечен с ипотека върху апартамента на Атанас Петков. На 18.02.2006г. Иван взел нотариалния акт за собственост на имота на брат си и неговата лична карта. Отишъл в офиса на Донеv и представяйки се с името Атанас Петров устно уговорил получаването на заем в размер на 10 000 лв., с дата на връщане 20.12.2008г. ведно с уговорената лихва и съгласно месечен погасителен план, като обещал да обезпечи заема с ипотека върху свой недвижим имот. За удостоверяване на горното показал на Донеv нотариалния акт за апартамента на Атанас Петров. На следващия ден Иван Петров и Донеv подписали нотариален акт за учредяване на договорна ипотека върху апартамента на Атанас Петров. Пред нотариуса Иван Петров се легитимираше като Атанас Петров с личната му карта, представил нотариалния акт за собственост и подписал всички документи от името на Атанас Петров – молба до нотариуса, изискуемите декларации за семейно положение и гражданско състояние и по ДОПК, както и самият нотариален акт. Веднага след това получил в брой от Донеv сумата от 10 000 лв. срещу разписка, на която също се подписал като Атанас. Следващите няколко месеца Иван плащал уговорените месечни вноски за погасяване на заема. След това бил съкратен от работа и спрял плащането. Междувременно Иван се запознал със съсед на Донеv – Христов, на когото се представил като Атанас и му споделил, че дължи на Донеv пари, които не може да върне сега, а последният го притеснява за връщането им. Христов изявил желание да му помогне, но срещу съответни гаранции с недвижимо имущество. През м.февруари 2009г. се уговорили Христов да даде на Петров на заем сумата от 18 000 лева за срок до 30.10.2010г. съгласно погасителен план, като за обезпечение на заема Петров предложил да бъде подписана договорна ипотека върху същия недвижим имот. На 15.02.2009г. Христов дал срещу разписка на Петров сумата от 18 000 лева, от която Петров върнал неиздължената част от заема си към Донеv. Същият ден била подписана уговорената ипотека в полза на Христов, като Иван Петков се легитимираше като собственик на имота пред Христов и нотариуса с нотариалния акт и с личната карта на брат си. Петров си намерил работа и започнал да плаща вноските по заема на Христов. След като изплатил половината от тях, спрял плащането, тъй като се наложило провеждане на скъпо лечение на гъста му. Христов си извадил изпъннатият лист и завел изпъннатието. Иван разбрал за делото и се

У 55057 88 3330
22.11.2011г.
А. С.

явил лично в прокуратурата, където признал за извършеното. На 15.05.2011 г. срещу него било образувано ДП.

ВЪПРОСИ:

1. Какви престъпления е извършил Иван Петров и какво обвинение следва да му бъде повдигнато?

/ напишете диспозитива и квалификацията на същото/
2. Представлява ли процесуално нарушение, ако в хода на досъдебното производство на Атанас Петров не са разяснени правата на пострадали съгласно чл. 75 от НПК?
3. Възможно ли е производството да приключи по реда на глава XXIX от НПК?
4. Представлява ли процесуално нарушение, ако съдът даде ход на делото и производството протече в отсъствието на Иван Петров, ако ~~същият е бил редовно призован и му е бил връчен прокурорският акт преди повече от 7 дни, като не е посочил уважителна причина за неявяването си в съдебното заседание?~~
5. Кога и при какви условия Иван Петров ще бъде реабилитиран?
6. Възможно ли е за извършено последващо деяние Иван Петров да бъде освободен от наказателна отговорност и да му бъде наложено административно наказание по чл. 78а от НК, ако предвиденото за същото наказание е лишаване от свобода до 3 години, причинените от престъплението имуществени вреди са възстановени и не са налице обстоятелствата по чл. 78а ал. 7 от НК?

На 15.07.2010 год. криминално проявеният Росен Илиев навършил 18 години и предвид на обстоятелството, че решил да отпразнува рожденият си ден извън населеното място, в което живеел, помолил своя познат Ганчо Николов да му предостави за ползване в рамките на 24 часа лекия автомобил джип „Мицубиши Паджеро”, който Николов притежавал. Независимо от това, че Николов знаел, че Илиев не притежава свидетелство за правоуправление му предоставил автомобила си. На 15.07.2010г. около 14,00 часа Росен Илиев се придвижил с автомобила до дома на Николов за да му го върне. Забелязал, че на улицата пред жилището на Николов има свободно място и започнал да маневрира за да паркира МПС-то. В същото време до посоченото място където Илиев се опитвал да паркира дошъл 70 годишния Иван Иванов, който казал на водача, че не може да паркира, тъй като пазел мястото за свой познат. От своя страна Илиев започнал да псува и да обижда Иванов, като му казал, че ако не се махне от пътното платно ще го застреля, като куче. Иванов се уплашил от заканите на Илиев и се качил на тротоара. Илиев започнал маневра паркиране на заден ход с висока скорост, поради което не можал да овладее автомобила и със задната лява част на МПС-то ударил паркирания на улицата лек автомобил „Ауди” А8, като огънал предния му капак и счупил десния му фар, с което причинил щети в размер на 2000 лева. При извършената маневра задната дясна част на автомобила се качила на тротоара при което бил блъснат намиращия се там Иван Иванов, който паднал на земята. При удара Иванов получил ~~разкъсано контузна рана на левия крак при което му било причинено~~ разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК. След инцидента Илиев излязъл от автомобила и вместо да окаже помощ на пострадалия от превозната злополука Иванов започнал отново да го псува и обижда на висок глас пред събралите се на мястото на инцидента хора, които се възмутили от поведението му. Инцидента продължил около 10 минути през което време Иванов лежал на земята след което негови съседи го отвели до дома му. Впоследствие на мястото на катастрофата дошъл Ганчо Николов на когото Илиев обяснил, че причината за удара на колите се дължи на това, че Иванов го бил ядосал и разконцентрирал. От своя страна Николов отишъл до жилището на Иванов, започнал да блъска по вратата и тъй като никои не му отворил разбил входната врата, като стойността на увреденото имущество възлиза на 50 лева. Влизайки в жилището в което били Иванов и съпругата му Николов ударил Иванов два пъти с юмрук в лицето при което му избил два предни зъба. Вследствие ударите на Иванов била причинена и слепота с дясното око до степен, в която не е могъл да вижда и разпознава предмети макар, че постфактум в следствие на проведеното лечение започнал да възприема с увреденото око светлинни лъчения.

След инцидентите Иванов подал жалба до органите на полицията срещу Илиев и Николов в която се съдържали оплаквания за това, че Илиев му е причинил увреждания при транспортната злополука, че не му е оказал помощ, както и по отношение на действията, касаещи отправените му закани и обиди от Илиев. По отношение на Николов оплакванията касаят това, че посоченото лице е разбил вратата на жилището му, влизайки в същото и му е причинил телесни увреждания. Жалба срещу Илиев за по-голямата била депозирана и от собственика на т.л. „Ауди” А8.

22.11.2010г.

NR 2

19.11.10

19.11.10

След приключването на проверката материалите по същата били изпратени в прокуратурата, като по случая било образувано досъдебно производство срещу Росен Илиев и Ганчо Николов. Прокурорът по делото установил, че Росен Илиев бил осъждан за три деяния със следните присъди, като не бил изтърпял наложените наказания.

Росен Илиев бил осъждан за извършена взломна кражба като непълнолетен извършена на 01.03.2008г., за която на 20.07.2008г. му било определено наказание от Плевен РС в размер на 1 год. лишаване от свобода условно, с 3 години изпитателен срок.

~~На 15.04.2008г. извършил хулиганство по чл.325 ал.2 от НК, за което РС гр.Ловеч на 01.12.2008г. му наложил наказание 1 год. и 6 месеца лишаване от свобода условно, с 3 год. изпитателен срок.~~

На 01.07.2008г. Росен Илиев извършил в съучастие въоръжен грабеж, придружен със средна телесна повреда, за което на 15.01.2009г от Плевен ОС му било наложено наказание 4 год. лишаване от свобода при първоначален общ режим.

Прокурорът внесъл обвинителен акт на 20.10.2010г. срещу Росен Илиев и Ганчо Николов по които е било образувано съдебно производство.

В хода на съдебното производство съда е одобрил споразумение по силата на което на Ганчо Николов било наложено наказание две години лишаване от свобода, което на основание чл.66 от НК е било отложено за срок ~~от три години, независимо от обстоятелството, че по де.Росен Илиев е изразил~~ несъгласието си относно сключване на споразумението. По отношение на Илиев производството продължило по общия ред като същия състав на съда му наложил наказание от три години лишаване от свобода при първоначален общ режим.

ВЪПРОСИ:

1. Какви състави на престъпления са осъществили Илиев и Николов.
2. За кои престъпления прокурорът е следвало да образува досъдебно производство и да внесе обвинителен акт.
3. Опишете необходимите действия по разследването последователно и в развитие.
4. Допуснати ли са нарушения на процесуалните правила от съда при одобряване на споразумението по отношение на Николов.
5. Има ли допуснати процесуални нарушения от страна на съда с които е било нарушено правото на защита на Илиев и има ли пороци на постановения съдебен акт и какви.

Росен Илиев и Ганчо Николов се уговорили да извършат кражба от кварталния хранителен магазин. Росен Илиев бил приятел със собственика на магазина и последният му оставял ключовете за магазина, за да може Илиев да полива цветята. Същият знаел и кода за изключване на алармената система. Росен Илиев изготвил дубликати на ключовете, които предал на Ганчо Николов, казал му и кода за деактивиране на СОТ-а, за да покаже, че на него може да се разчита. В последствие Росен Илиев изпитал силно колебание и се уплашил, че ще ги хванат, поради което не се явил на уговорената с Ганчо Николов среща за извършване на кражбата.

На 23.12.2010г. вечерта Ганчо Николов успял да влезе в магазина, деактивирайки алармата и използвайки получените от Илиев ключове. Отворил касата и взел от същата сумата от 100 лева. След това Николов решил да прикрие следите си като запалил магазина. Събрал амбалажна хартия и други лесно запалими вещи и ги запалил, след което заключил магазина и избягал.

Водачът на таксиметров автомобил Георги Златарев се отзовал на заявка наблизко и видял пламъците в магазина. Използвайки металния пожарогасител от автомобила си, счупил стъклото на магазина и изгасил пламъците. Причинените щети били в размер на 900 лв., от които 550 лв. била стойността на счупената от Златарев витрина, а 450 лв. – на изгорелите стоки.

Ганчо Николов бил осъждан, както следва:

- за извършена на 03.07.2007г. взломна кражба като непълнолетен, за която с влязла в сила на 01.11.2007г. присъда РС Плевен му наложил наказание в размер на 1 год. лишаване от свобода, чието изпълнение било отложено по реда на чл.66 от НК с 3 год. изпитателен срок, както и обществено порицание;

- за извършено на 13.08.2007г. като пълнолетен престъпление по чл. 198 от НК, за което с влязла в сила на 02.02.2008г. присъда РС Ловеч му наложил наказание 1 год и 6 мес. лишаване от свобода, чието изпълнение било отложено по реда на чл.66 от НК с 3 год. изпитателен срок;

Така определените наказания били групирани от РС Плевен, като му било определено едно общо най-тежко наказание в размер на 1 год. и 6 мес. лишаване от свобода, което да се изгърпи ефективно.

Спрямо Ганчо Николов дошла и Европейска Заповед за арест от 2010г. за изпълнение на наложено наказание в размер на 3 месеца лишаване от свобода.

Росен Илиев не бил осъждан.

Спрямо Ганчо Николов и Росен Илиев бил внесен обвинителен акт в съда и започнало съдебно следствие. Николов и Илиев поискали разглеждане на делото по реда на Глава XXVII от НК, конкретно по чл.370 ал.1 в ред. 371 т.2 от НК. Първоинстанционният съд отхвърлил искането като обосновава връзката между делото и делото по общия ред

22

NE I

5

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

2

Защитниците на подсъдимите депозирали жалба пред въззивния съд, в която се навеждали доводи за допуснато от съда съществено процесуално нарушение.

ВЪПРОСИ:

1. Квалифицирайте деянията на лицата. Напишете диспозитива на обвиненията, за които считате, че те следва да бъдат привлечени като обвиняеми лица. Опишете необходимите действия по разследване последователно и в развитие.

2. Налице ли е в разглеждания случай задружна престъпна дейност?

3. Налице ли са множество престъпления? Коментирайте присъдите и наказанията на Ганчо Николов.

4. Разполагал ли е съдът с възможност да оправдае Росен Илиев и на какво основание?

5. Какво становище като прокурор във въззивното производство ще вземете по депозираната жалба? Какви са правомощията на въззивния съд по изложените в жалбата доводи?

6. Подлежи ли на изпълнение ЕЗА спрямо Ганчо Николов и при какви условия?